

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ceban Alina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Ozarenschi Nicu xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.07.2019 – 09.11.2020;

Instanța de apel: 30.11.2020 – 02.11.2021;

Instanța de recurs: 16.03.2022– 01.06.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 noiembrie 2020, Ozarenschi Nicu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, la 4 ani și 5 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.90¹ Cod penal, 2 ani și 3 luni va executa în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei s-a dispus de a se suspendat condiționat pe termenul de probațiune de 2 ani și 2 luni, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

S-a dispus încasarea cheltuielilor judiciare pentru raportul de expertiză judiciară nr.201902P0983 din 28.03.2019 din contul lui Ozarenschi Nicu, în sumă de 448 lei, în rest cheltuielile judiciare au fost respinse.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, inculpatul Ozarenschi Nicu, la data de 23 martie 2019, aproximativ în jurul orei 23:30 min., urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce se deplasa pe str. Malina Mare 39, din mun. Chișinău, i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea capului cet. Miron Andrei și a sustras în mod deschis de la ultimul, din buzunarul din față a blugilor un telefon mobil de model Xiaomi Pocophone F1, în care era inserată cartela SIM cu nr.xxx, la preț de 8 000 lei și un portmoneu la preț de 100 lei în care se aflau

2 cârduri bancare „Moldinconbank” pe numele cet. Miron Andrei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii și a însușit bunurile, astfel cauzând părții vătămate Miron Andrei, o daună în proporții considerabile în sumă totală de 8 100 lei, iar conform raportului de expertiză judiciară nr.201902P0983 din 28 martie 2019, în urma loviturilor aplicate, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. f), Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ozarenschi Nicu recunoscut vinovat în baza art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa - 4 ani 5 luni și 10 zile închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art.90' Cod penal - 2 ani și 3 luni va executa în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei se suspendă condiționat pe termenul de probațiune de 2 ani 2 luni și 10 zile.

În motivarea cererii de apel procurorul a relatat că, sentința se contestă numai în partea stabilirii pedepsei inculpatului, din motivul necorespunderii evidente a pedepsei aplicate circumstanțelor stabilite de instanța de judecată.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată urma să țină cont de prevederile art.75 Cod penal, conform căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Din textul art.79 alin.(1) Codul penal, rezultă că, minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Stabilind pedeapsa penală inculpatului Ozarenschi Nicu, prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și personalitatea celui vinovat și greșit a aplicat în privința inculpatului prevederile art.art.79 și 90' Cod penal, art.364' Cod de procedură penală și greșit a calculat pedeapsa.

3.1. Avocatul Ceban Alina în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ozarenschi Nicu recunoscut vinovat în baza art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal.

În motivarea cererii de apel, avocatul a invocat că cu sentința sus indicată nu este de acord, o consideră ca fiind una neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

A menționat că, cu sentința nu este decacord în partea stabilirii pedepsei față de Ozarenschi Nicu, pe care o consideră prea severă, în partea ce ține de aplicarea pedepsei cu închisoarea. Susține că, fiind audiat în calitate de învinuit în cadrul urmăririi penale și în calitate de inculpat în cadrul cercetării judecătorești, Ozarenschi

Nicu vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o pe deplin, se căiește sincer de cele comise, a conștientizat despre fapta comisă, dovadă fiind în acest sens și faptul recunoașterii vinovăției precum și cererea depusă de către inculpat de examinare a cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală. În acțiunile inculpatului sunt prezente mai multe circumstanțe atenuante prevăzute la art.76 Cod penal, după cum urmează: căința sinceră, prin care inculpatul a manifestat regretul sincer față de fapta comisă, dar și condamnând sincer conduita sa, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, inculpatul străduindu-se de a declara organelor de drept modul cum a comis infracțiunea, oferind posibilitatea de a descoperi urmele și alte probe ale infracțiunii săvârșite, recunoașterea vinovăției, ori aceasta demonstrează că inculpatul pledând vinovat, a evaluat și a luat atitudine de acțiunile sale, astfel există toate premisele ca comportamentul acestuia să fie schimbat, fără a-l izola de societate.

Totodată a menționat că, conform recomandării Curții Supreme de Justiție nr.97 din 09 februarie 2017, judecarea cauzei penale la solicitarea inculpatului în procedura simplificată reglementată de art.364¹ Cod de procedură penală, sau în cazul recunoașterii integrale a vinovăției, se consideră contribuire activă la descoperirea infracțiunii, elemente întrunite în cazul dat.

Consideră că, sentința adoptată este inechitabilă, deoarece la stabilirea pedepsei nu a fost luat în calcul comportamentul lui Ozarenschi Nicu, după săvârșirea infracțiunii, faptul că ultimul a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale. Echitatea presupune un coraport logic între fapta prejudiciabilă, urmările acesteia și pedeapsă stabilită. Pedepsa trebuie să fie o reacție individuală pentru fiecare caz în parte, însă prima instanță a dispus o pedeapsă disproporționată vizavi de cele comise.

Potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui Ozarenschi Nicu este posibilă fără privarea acestuia de libertate.

Astfel, aplicarea unei pedepse penale cu aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, ceea ce va fi una rezonabilă și echitabilă în raport cu fapta comisă de inculpatul Ozarenschi Nicu. Corectarea și reeducarea inculpatului Ozarenschi Nicu în spiritul atitudinii cinste față de îndeplinirea întocmai a legilor, a respectării regulilor de conviețuire socială, reieșind din principiul umanismului prevăzut la art.4 Cod penal, este posibilă fără executarea reală a pedepsei.

În final, de către prima instanță aceste circumstanțe nu au fost puse la baza emiterii sentinței, or, Ozarenschi Nicu nu a fost atras nici odată la răspundere penală și/sau contravențională, se caracterizează pozitiv, are un domiciliu permanent, are un loc de muncă stabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2021, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Alina Ceban în numele inculpatului.

A fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în partea pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ozarenschi Nicu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art.188

alin.(2) lit. f) Cod penal, ia fost stabilită pedeapsa de 4 ani 5 luni și 10 zile închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei aplicate lui Nicu Ozarenschi de 2 ani și 3 luni închisoare, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei se suspendă condiționat pe termenul de probațiune de 2 ani 2 luni și 10 zile.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la caz se constată, că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Ozarenschi Nicu în baza art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal.

4.2. Instanța de apel a reținut că, sentința se contestă doar în partea stabilirii pedepsei, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art.409 alin.(2) Cod procedură penală, lipsesc.

Cu referire la cererea de apel declarată de către avocatul Alina Ceban în numele inculpatului Ozarenschi Nicu, instanța de apel a evidențiat că, estimând pericolul social al infracțiunii prevăzute de norma art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, legiuitorul a prevăzut în calitate de sancțiune pedeapsa cu închisoare de la 8 la 10 ani.

Dar luând în considerare faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția și probele administrate de către organul de urmărire penală, prezenta cauză penală a fost judecată în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei cu închisoare și cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, instanța ierarhic inferioară a reținut noi limite de pedeapsă stabilite de sancțiunea normei prevăzute de art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal și anume, de la de la 5 ani 4 luni până la 6 ani 8 luni.

Circumstanțe atenuante prevăzute la art.76 din Codul penal, instanța de judecată nu a constatat, iar în calitate de circumstanțe agravante din cele prevăzute la art.77 din Codul penal, instanța a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Nicu Ozarenschi, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat, nu se află la medicul psihiatru sau narcolog, de faptul că inculpatul la momentul comiterii infracțiunii nu avea vârsta de 21 ani, circumstanță care în acest caz a fost apreciată de instanța ca circumstanța excepțională. Totodată, s-a luat în considerare, dorința inculpatului de a se împăca cu partea vătămate, restituind-ui prejudiciul cauzat, fapt menționat în cadrul examinării cauze în prima instanță.

Analizând solicitarea apărării referitor la aplicarea în privința lui Ozarenschi Nicu a prevederilor art.90 Cod penal, instanța de apel a constatat că, prima instanță

și-a argumentat riguros soluția la acest capitol și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că dispunerea suspendării executării pedepsei stabilite inculpatului pentru întreg termenul nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul invocat de partea apărării referitor la faptul că, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu au ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, neluând în considerație că corectarea ultimului poate avea loc și fără privarea de libertate, fiind posibil de aplicat prevederile art.90 Cod penal.

Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii imputate, fapt reglementat la art.364¹ Cod de procedură penală, nu poate fi considerat ca circumstanță atenuantă, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate nu poate valorifica drept o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Astfel, studiind materialele cauzei penale și circumstanțe constatate instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge solicitarea părții apărării privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, or, o pedeapsă cu suspendare nu-și va atinge scopurile prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea vinovatului, din considerentul că ultimului, anterior a fost condamnat.

Prin urmare, analizând solicitarea avocatului referitor la aplicarea unei pedepse mai blânde – non privative de libertate, instanța de apel a considerat că această solicitare este neîntemeiată și irațională, dat fiind faptul că inculpatul nu este la prima sa abatere de la lege, acesta anterior a fost condamnat, or, prima instanță și-a argumentat riguros soluția la acest capitol și a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu v-a asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 Cod penal.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Ozarenschi Nicu, v-a fi pe deplin atins, doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Cu referire la apelul declarat de către procuror, instanța de apel a remarcat că, prima instanță eronat a aplicat în privința inculpatului pedeapsa în conformitate cu prevederile art.90¹ Cod penal - 2 ani și 3 luni, de executat în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de suspendat condiționat pe termenul de probațiune de 2 ani și 2 luni. Or, potrivit actului de învinuire inculpatului Ozarenschi Nicu i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzută de art.188 alin.(2) lit. f) Cod Penal, normă care prevede o pedeapsă cu închisoare de la 8 la 10 ani.

Astfel, noile limite cu care a operat prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, sub formă de închisoare sunt de la 5 ani 4 luni până la 6 ani 8 luni. Însă, instanța de apel a reținut că noile limite cu care urma să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului sub formă de închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, sub formă de închisoare este: de la 5 ani 4 luni - până la 4 ani 5 luni și 10 zile.

Aplicând prevederile art.art.79 și 90¹ Cod penal, art.364¹ Cod de procedură

penală, instanța ierarhic inferioară a stabilit noile limite cu care urma să opereze.

În final, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, vârsta inculpatului la data comiterii infracțiunii, instanța de apel consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 4 luni și 10 zile. Iar, în conform art.90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei de 2 ani și 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei a fost suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani 2 luni și 10 zile.

5. Avocatul Ceban Alina în numele inculpatului, contestă cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ozarenschi Nicu recunoscut vinovat în baza art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, invocă argumente similare celor din apel.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia nu invocă careva temeuri potrivit art.427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului instanța de recurs reține că criticele recurentului se regăsesc în temeiul prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal reține că, în esență, criticele părții apărării se axează pe ideea că instanța de apel a individualizat pedeapsa contrar prevederilor legale, la caz fiind indispensabilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Ozarenschi Nicu și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.art.61, 75, 77, 79, 90¹ Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală. Pedeapsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul. Se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Instanța de recurs consideră că, solicitarea recurentului privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art.90 Cod penal în privința inculpatului este neîntemeiată, or, doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse cu suspendarea executării. Instanța de apel a argumentat detaliat soluția sa referitor menținerea sentinței și necesitatea executării pedepsei sub formă de închisoare, iar recurentul nu a prezentat careva argumente plauzibile ce ar necesita modificarea deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art.90 alin.(1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „Dacă ... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei ... indicând numai de cât în hotărâre motivele...”.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită inculpatului, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei neprivative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Totodată, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele avocatului precum că, instanța de apel nu a luat în considerație la aplicare pedepsei inculpatului că, el a recunoscut vina pe deplin, regretă cele săvârșite, a promis să fie mai precaut pe viitor, astfel de acțiuni ilicite să nu mai comită, cât și de comportamentul vinovatului în timpul și după comiterea infracțiunii, or, anume aceste circumstanțe luate în considerație, au permis stabilirea pedepsei inculpatului la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (vol. II, f.d.10-25) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs

Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ceban Alina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Ozarenschi Nicu xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie